

[Mejdahl]

Kort sagt, vi mener, at vi har råd til det. Den opfattelse har jeg, fordi danskerne efterhånden har lært at indrette sig på de skatteregler, vi har, og på, at inflationen er bremset til et minimum, og at man derfor skal være forsigtig med at stifte for stor gæld. Kreditgiverne har gennem smertelige tab på panter følt, hvad det vil sige, når låntagere ikke kan betale tilbage, hvad de skylder. Det er vigtigt at erindre, at tilliden til danske obligationer hænger nøje sammen med den måde, man udlåner penge på, og den måde, man skaffer sig sikkerhed på.

Når vi nu giver en lempelse i vilkårene for lånoptagelse, er det også påkrævet at signalere, ikke mindst til en boligsektor, som på mange måder er hårdt trængt, at vi i næste åndedrag ikke vil beskære rentefradragsretten på en måde, som skaber nye uoverstigelige problemer. Allerhelst ville vi i Venstre nå dertil, at långivningen ikke skulle detailreguleres ved lov, men at långivningen udelukkende var et forhold mellem långiver og låntager. Lovforslaget her er et skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi det.

Med hensyn til Fremskridtspartiets forslag, lovforslag nr. L 242, vil jeg henvise til det, som jeg har sagt vedrørende lovforslaget fra boligministeren. Jeg tror, boligministerens lovforslag bedre vil kunne løse det problem, som Fremskridtspartiets lovforslag tager sigte på at løse. Jeg vil dog erkende, at der er lidt større forenkling i at sige: Samme lånegrænse, samme løbetid og samme låntype.

Når jeg læser bemærkningerne, finder jeg, at der er noget, der tyder på, at Fremskridtspartiet har anet, at boligministeren var på vej med et lovforslag. I hvert fald er der taget højde for lidt af hvert i bemærkningerne. Der står nemlig: »Såfremt der måtte være et flertal i Folketinget . . .«, og videre: »Skulle der være flertal . . .«, osv. Så Fremskridtspartiet har anet uråd.

Men jeg skal på Venstres vegne foreslå, at vi koncentrerer kræfterne om at vedtage boligministerens lovforslag og lader Fremskridtspartiets lovforslag ligge.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var usædvanligt for hr. Mejdahl at begive sig ud på de letkøbte stier. Det skal da heller ikke lykkes for hr. Mejdahl.

Må vi ikke lige få den kronologiske rækkefølge i orden her. Det var ikke Fremskridtspartiet, der anede, at boligministeren var på vej med et forslag, det var nok snarere omvendt, hr. Mejdahl. Må jeg henvise til en pressemeddelelse, som jeg udsendte på Fremskridtspartiets vegne den 25. februar, med overskriften: »Lovforslag om fri adgang til 80 pct.-belåning for alle boligejere«. Den 26. februar følger fru Pernille Sams efter på Det Konservative Folkepartis vegne med næsten at overbyde min liberale holdning. Den 4. marts kommer boligministeren med en alenlang pressemeddelelse, hvori han siger: »Der kan under ingen omstændigheder være tale om, at der skal gives penge til forbrug, det vil gå ud over betalingsbalancen. Ingen ret til rebelåning, kun omlægning.« Boligministeren fortryder dog imidlertid snart det, han sagde, for allerede den 10. marts kan man læse, at nu skal der være ret til en vis rebelåning. Den kronologiske rækkefølge, om ikke andet så for historieskrivningens skyld, hr. Mejdahl, må være rigtig.

Må jeg så spørge hr. Mejdahl helt konkret: De problemer, der er tale om, er at give ret til omlægning af dyre lån til billige lån og give ret til en bedre prioritering ved om- og tilbygning samt at få bugt med de kunstige ægtefællehandler. På hvilket punkt er det, boligministerens lovforslag løser disse problemer bedre end Fremskridtspartiets? Det må hr. Mejdahl kunne dokumentere.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen med hensyn til at betræde letkøbte stier: Jeg må være i min ret til at formode det, som jeg gav udtryk for i min ordførertale.

Med hensyn til omlægningen fra dyre til billigere lån er det da en kendsgerning, at det, der ligger i boligministerens lovforslag på nuværende tidspunkt, er en forbedring i forhold til den eksisterende tilstand, og derfor er dette et skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Mejdahl begav sig ikke engang kun ad de letkøbte stier, nej, de var såmænd ikke engang købt, de var kun belånt, hr. Mejdahl.